

ஐந்தாம் பகுதி எதிர்த்த மக்கள் போராட்டங்கள் வளரத் துவங்கியதும் காங்கிரஸ் மீண்டும் ஒத்துழையாமலை எனக் கச்சலிடத் துவங்கியது; அகிம்சைவழி என அறியுது. உண்மையிலேயே காந்தியினுடைய அகிம்சைத் தத்துவத்தின் நோக்கம் என்ன? கத்தியின்றி ரத்தமின்றிப் போராடுவதன் உள்ளடக்கக் கருவிகள் என்ன?

அகிம்சை என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றி காந்தி கருவதைக் களேங்கள்: "அக்கிரமம் செய்கிறவனைத் துன்புறுத்துவதற்காகத் தான் ஒத்துழையாமலை இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பது என்கருத்து. பலாத்காரத் துடன் கடிய ஒத்துழையாமலை இயக்கத்தினால் அக்கிரமங்கள் அதிகரிக்கும் என்பதையும், அக்கிரமங்கள் ஒழிய வணைடமானால் முற்றிலும் அகிம்சா தர்மத்தாகக் கடைப்பிடிக்க வணைடம் என்பதையும் நான் இந்திய மக்களிடையே பிரச்சாரம் செய்ய விரும்புகிறேன். அகிம்சை என்றால் துன்பங்களுக்குத் தானாகவகீழ்ப்படிதலாகும்." துன்பங்களுக்குத் தானாகக் கீழ்ப்படியும் அகிம்சையின் நோக்கம் என்னவாக இருக்க முடியும்?

1930 மார்ச்சில் வசிராய்க்கு காந்தி எழுதிய கடிதத்தில் அகிம்சையின் நோக்கம் தளிவாக வளிபபுகிறது. தமது இயக்கம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துத் துவக்கப்பட்டது அல்லவென்றும், இந்தியப் புரட்சி இயக்கத்தை எதிர்த்தே அது துவக்கப்பட்டதென்றும் தரிவித்தார். அவர் கடிதத்தில் பின்வருமாறு எழுதினார்: "வன்முறைக் கட்சி வலிமை பெற்று வருகிறது. அதை நன்றாக உணர் முபுகிறது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் அமைப்பு ரீதியாகத் திரட்டப்பட்ட வன்முறையை எதிர்த்து நிற்பது போலவகே, வளரந்து வரும் வன்முறைக் கட்சியின் அமைப்பு ரீதியாகத் திரட்டப்படாத வன்முறையை எதிர்த்தும் சக்தியை (அகிம்சையை) இயக்குவது எனது நோக்கமாகும். வறெுமனகே கைகட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பது மறே கற்பப்பட்ட இரு சக்திகளுக்கும் ஆதிகம் சலுத்த வாய்ப்பளிப்பதாகும்!"

ஆக்கிரமிப்பாளனையும், ஆக்கிரமிக்கப்பட்டவனையும் ஓரே நிலையில் வைப்பதன் -மஹம் ஆக்கிரமிப்பாளனுக்குச் சவேசெய்தார் காந்தி. "அகிம்சையினின்று மயிரளவு பிறழ்ந்து வறெறி பறெுவதவிட, ஊறுபடாத அகிம்சையோடு படுதலால் வி அடவைதையகே நான் வரவறே பனே" என ஓர்முறை "திடமைஸ்" என்ற ஏட்டிற்குப் பட்டியளித்தார். அரசு எந்திரத்தின் அநியாய வன்முறையை எதிர்த்து மக்கள் நியாயமான வன்முறையைப் பிரயோகிக்கக் கட்டாது என்பதுதான் காந்தியாரின் அகிம்சைத் தத்துவம்.